

Sentencja

Nie można uznać, że wymóg proporcjonalności przewidziany w art. 9a dyrektywy 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/76/UE z dnia 27 września 2011 r. ma skutek bezpośredni.

Sąd krajowy powinien, zgodnie z ciążącym na nim obowiązkiem podjęcia wszelkich właściwych środków ogólnych lub szczególnych w celu zapewnienia wykonania tego przepisu, dokonać wykładni prawa krajowego w sposób zgodny z tym przepisem lub, jeżeli taka wykładnia zgodna nie jest możliwa, odstąpić od stosowania wszelkiego przepisu krajowego, w sytuacji gdy jego zastosowanie w okolicznościach danej sprawy miałooby prowadzić do rezultatu sprzecznego z prawem Unii.

(¹) Dz.U. C 318 z 25.9.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 4 października 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Francuska

(Sprawa C-416/17) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuły 49 i 63 oraz art. 267 akapit trzeci TFUE – Opodatkowanie kaskadowe – Odmienne traktowanie w zależności od państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma spółka pośrednio zależna – Zwrot nienależnie pobranej zaliczki na poczet podatku od dochodów kapitałowych – Wymogi dotyczące dowodów uzasadniających taki zwrot – Ograniczenie uprawnienia do zwrotu – Dyskryminacja – Sąd krajowy orzekający w ostatniej instancji – Obowiązek przedstawienia pytań prejudycjalnych)

(2018/C 436/15)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-F. Brakeland i W. Roels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: E. de Moustier, A. Alidière i D. Colas, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odmawiając uwzględnienia, przy obliczaniu zwrotu zaliczki na poczet podatku od dochodów kapitałowych zapłaconego przez spółkę będącą rezydentem z tytułu dywidend wypłaconych przez spółkę niebędącą rezydentem za pośrednictwem spółki zależnej niebędącej rezydentem, podatku poniesionego przez tę drugą spółkę od zysków leżących u podstaw tych dywidend, mimo że krajowy mechanizm zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w wymiarze ekonomicznym pozwala, w przypadku całkowicie wewnętrznego łańcucha udziałów, na neutralizowanie opodatkowania dywidend wypłacanych przez spółkę na każdym szczeblu tego łańcucha uczestnictwa, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 49 i 63 TFUE.
- 2) Poprzez zaniechanie wystąpienia przez Conseil d'État (rada stanu, Francja) do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w ramach procedury przewidzianej w art. 267 akapit trzeci TFUE w celu określenia, czy należało odmówić uwzględnienia, przy obliczaniu zwrotu zaliczki na poczet podatku od dochodów kapitałowych zapłaconego przez spółkę będącą rezydentem z tytułu dywidend wypłaconych przez spółkę niebędącą rezydentem za pośrednictwem spółki zależnej niebędącej rezydentem, opodatkowania poniesionego przez tę drugą spółkę od zysków leżących u podstaw tych dywidend, chociaż wykładnia przepisów prawa Unii, jaką Conseil d'État (rada stanu) przyjęła w wyrokach z dnia 10 grudnia 2012 r., Rhodia (FR:CESSR:2012:317074.20121210), i z dnia 10 grudnia 2012 r., Accor (FR:CESSR:2012:317075.20121210), nie jest tak oczywista, że nie pozostawia miejsca na jakiegokolwiek racjonalne wątpliwości, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy art. 267 akapit trzeci TFUE.

- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Komisja Europejska i Republika Francuska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 293 z 4.9.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 4 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Cluj – Rumunia) – IQ/ JP

(Sprawa C-478/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej – Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 – Artykuł 15 – Przekazanie sądowi lepiej umiejscowionemu dla osądzenia sprawy – Zakres stosowania – Artykuł 19 – Zawisłość sporu]

(2018/C 436/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: IQ

Druga strona postępowania: JP

Sentencja

Artykuł 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, należy interpretować w ten sposób, że nie znajduje on zastosowania do sytuacji takiej jak zaistniała w postępowaniu głównym, w której dwa sądy, przed którymi wszczęto postępowanie mają jurysdykcję do rozpoznania sprawy co do istoty na podstawie, odpowiednio, art. 12 i 8 owego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 4 października 2018 r. – Komisja Europejska / Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-599/17) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Dyrektywa wykonawcza (UE) 2015/2392 – Zgłaszanie właściwym organom rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń rozporządzenia w sprawie nadużyć na rynku – Brak przekazania lub brak transpozycji w wyznaczonym terminie]

(2018/C 436/17)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Rius i T. Scharf, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Jiménez García, pełnomocnik)